

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Taikos ir gėrio, Dievo tiesos ir palaimos kupinų Naujųjų Metų!

Lietuvos Ganytojai 2017 metus skelbia Arkivyskupo Teofilijaus Matulionio metais.

Jų šūkis – „Tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 32)

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Švenčiausioji Mergelė Marija, Dievo Gimdytoja

Mieli broliai ir seserys Kristuje, baigiantis Kalėdų oktavai ir prasidedant Naujiesiems – 2017-siems metams, švenčiame Švč. M. Marijos dieviškąją motinystę, nes per ją į pasaulį atėjo Išganytojas. Kartu sausio pirmąją meldžiamės už taiką pasaulyje, o Marija yra Jėzaus Kristaus, Taikos kunigaikščio, Motina.

Dievo Motinos išskilmė turi galias šaknis. Jau II amžiuje Marijos vardas figūravo maldose, pamoksluose, himnuose, simboliuose ir raštuose. III amžiuje papluto maldos, kuriose Marija buvo tituluojama „Dievo Motina“. 431 metais Efezo trečiajame visuotiniame Bažnyčios Susirinkime oficialiai buvo pripažintas Marijos, Dievo Motinos, titulas. 1969 m. vasario 14 d. popiežius Paulius VI įvedė Švč. M. Marijos, Dievo Motinos, išskilmę visoje katalikų Bažnyčioje.

Bažnyčia gerbia Mergelę Mariją dėl išskirtinio Dievo plano jai, dėl Šventosios Dvasios veikimo, kurio dėka Marija Viešpaties angelui ištarė „Taip“. Ji nuolankiausiai pakluso, prisiimdama nelengvą užduotį, sakydama: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“ (Lk 1, 38). Jokia motina neišgyveno tokios pilnutinės motinystės laimės kaip Marija. Iš angelo sužinojusi apie dievišką savo kūdikio prigimtį, ji tyliai išgyveno apreišką slėpinį. Vėliau, kai Marija aplankė Elzbieta, ši, Šventosios Dvasios įkvėpta, sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų ir palaimintas tavo įsčių vaisius! Iš kur man ta garbė, kad Viešpaties motina aplanko mane?! <...> Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai pasakytą“ (Lk 1, 42–43.45). Įkvėpta Elzbietos žodžių, Marija išlieja savo džiaugsmą giesmėje „Magnificat“.

Mielieji, nepamirškime, kad Švč. Mergelė Marija yra ne tik Dievo, bet ir mūsų Motina. „Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį“, prikaltas ant kryžiaus Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ (Jn 19, 26–27). Taip Jono asmenyje Marija tapo visos žmonijos

Motina. Dar labiau šitai suvokti padeda apaštalo Pauliaus žodžiai, pasakyti Laiške galatams. Jis rašo: „<...> atėjęs laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų Įstatymui <...>, kad mes įgytume įsūnystę. O kadangi esame įsūniai, Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: „Aba, tėve!“ (plg. Gal 4, 4–6).

Štai kodėl šiais neramiais, kupiniais įvairių skaudžių išgyvenimų, baimės dėl pernelyg greitai bėgančio laiko, nežinios dėl ateities laikais Bažnyčia kviečia naujusius metus pradėti su Dievo ir mūsų dangiškąja Motina. Ji yra Dangaus Vartai, Kopėčios tarp dangaus ir žemės. Per ją į žemę atėjo Dievo Sūnus, trokšdamas išvaduoti mus iš visų žemės skausmų ir nuvesti į amžinąjį gyvenimą.

Sausio pirmąją, pagerbdami Švč. Mergelę Mariją, kartu meldžiamės už taiką pasaulyje. Gimus Kūdikėliui Jėzui, gausi dangaus kareivija giedoja: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms“ (Lk 2, 14).

Deja, žemėje nesiliauja kariniai konfliktai, žūsta nekalti vaikeliai, moterys, kaltieji ir teisieji. Visais laikais taikos labai darbuojasi daugybė įvairių rasių, profesijų žmonių, politikų, netgi ginklų gamintojų, kaip antai Nobelio taikos premiją įsteigęs dinamito išradėjas. Mes, krikščionys, galime prisidėti prie taikos stiprinimo, rodydami savo vienybę su Dievu, pakludami Jo valiai, liudydami Kristaus atneštą ramybę, Gerąją Naujieną – Dievas yra Meilė ir Gailestingumas. Dažnai dėl karų kaltiname valstybių vadovus, atskirus veikėjus, tačiau tai nėra teisinga, nes nei vienas nedrįstų pradėti kariauti, jei nejaustų palaikymo. Argi būtų drįsę Jeruzalės aukštieji kunigai, seniūnai pasmerkti Jėzų nukryžiuvimui, jei jų sukurstyta liaudis nebūtų šaukusi: „Ant kryžiaus jį!“ (Mk 15, 13). Argi būtų šiandien laisva Lietuva, jei to nebūtų vieningai pareikalavusi visa tauta? Maldomis ir giesmėmis išstovėjome prie Seimo rūmų, televizijos bokšto: bėginkliai jaunuoliai, jų tėvai, seneliai – prieš

okupantų tankus. Todėl su didžia pagarba ir meile minime tuos, kurie atidavė savo gyvybę už mūsų laisvę.

Kasdien nuoširdžia malda kreipkimės į mūsų dangiškąją Motiną, prašykime sustiprinti mūsų tikėjimą, ryžtą gyventi vienybėje su jos Sūnumi Jėzumi. Prašykime, kad Dievas pašlovintų taiką ne tik žemėje, bet ir kiekvieno mūsų širdyje, nes vidinė žmogaus taika su Dievu, bendrystė su Juo, paklusnumas Jo valiai yra būtina išorinės taikos prielaida. Lietuvos Vyskupų Konferencija šiais metais kviečia įsižiūrėti į arkivyskupą Teofilijų Matulionį, kuris bus paskelbtas palaimintuoju, ir sekti jo ištikimybės Dievui ir Bažnyčiai pavyzdžiu. Betliejaus žvaigždės šviesa tenušviečia mūsų visų gyvenimo kelius, būkite palaiminti.

Lietuvos Vyskupų Konferencijos naujienos*Arkivyskupas Teofilius Matulionis bus skelbiamas palaimintuoju*

2016 m. gruodžio 1 d. popiežius Pranciškus įgaliojo Šventųjų skelbimo kongregaciją paskelbti dekretą, pripažįstantį Dievo tarno arkivyskupo Teofiliaus Matulionio (1873–1962) kankinystę ir taip atveriantį kelią jo paskelbimui palaimintuoju. Iškilmingas arkivysk. Teofiliaus Matulionio skelbimas palaimintuoju turėtų įvykti tuomet, kai bus baigtos derinti visos detalės su Šv. Sostu. Paskutinį kartą Lietuvoje palaimintuoju buvo skelbiamas vyskupas Jurgis Matulaitis 1987 metais. Skelbimas palaimintuoju – tai žingsnis į pripažinimą šventuoju.

Arkivyskupas Teofilius Matulionis yra sakęs: „Kai pamamai, koks geras ir gailėstingas yra Viešpats: savuosius suranda miškuose, tundrose, vidurnaktį... Širdingai dėkui Jam! Gerai sutvarkė Apvaizda, kad ir mus – brolius kunigus – atsiuntė ten, kur tikintieji. Kur avys – ten ir ganytojai.“

Dievo tarnas arkivysk. Teofilius Matulionis patarnavo visiems žmonėms, neatsižvelgdamas į jų tautybę: latviams, lenkams, baltarusiams, lietuviams. Jis pasižymėjo ypatinga ištikimybe Bažnyčiai, sovietmečiu atsisakė kurti nacionalinę Lietuvos Katalikų bažnyčią. Nors buvo nuolat persekiojamas, patyrė įvairių represijų, Dievo tarnas T. Matulionis pasitikėjo Dievu ir atkakliai laikėsi apsisprendimo vykdyti Dievo valią. Tai gyvo krikščioniško tikėjimo pavyzdys kiekvienam. Dievo tarnui ypatingai artima buvo malda į Švč. Jėzaus Širdį, pamaldumas Švč. M. Marijai. Stiprybės jis sėmėsi adoruojamas Švč. Sakramentą.

Biografija

Teofilius Matulionis gimė 1873 m. birželio 22 d. Kudoriškio k., Alantos parapijoje, mokėsi Daugpilio gimnazijoje ir Petrapilio kunigų seminarijoje. 1900 m. kovo 4 d. Teofilius Matulionis Petrapilyje

buvo išventintas kunigu, darbavosi Latvijoje – Varaklianių ir Bikavos parapijose, o nuo 1910 m. – Petrapilyje.

1923 m. kunigas Teofilius Matulionis suimamas ir nuteisiamas kalėti trejus metus. Grįžusį iš kalėjimo, 1929 m. vasario 9 d. Petrapilyje vyskupas A. Maleckis slapta konsekruoja vyskupu. 1929 m. rudenį vėl suimamas ir išsiunčiamas dešimčiai metų į koncentracijos lagerį Solovkų salose (Rusija). 1933 m. spalio 19 d. vyskupas Teofilius Matulionis, Lietuvai ir Sovietų Sąjungai keičiantis kaliniams, kartu su kitais sugrįžta į Lietuvą. Nuo 1936 m. rudens apsigyvena prie seserų Benediktinių bažnyčios Kaune kaip jos rektorius. Įveda nuolatinę Švenčiausiojo Sakramento adoraciją. Kurį laiką 1940 m. eina vyriausiojo Lietuvos Kariuomenės kapeliono pareigas.

Mirus Kaišiadorių vyskupui Juozapui Kuktai, popiežius Pijus XII 1943 m. Teofi-

lių Matulionį paskiria Kaišiadorių vyskupu. 1946 m. gruodžio 18 d. vėl suimamas ir išvežamas į Vladimiro kalėjimą, vėliau į Mordoviją. Į Lietuvą vyskupas Teofilius grįžta tik 1956 m. pavasarį. Tuometinei valdžiai neleidus sugrįžti į Kaišiadoris, apsigyvena Birštone.

1957 m. pirmąją Kalėdų dieną Birštone, savo kambaryje, slapta vyskupu konsekruoja kunigą Vincentą Sladkevičių. Už šį „nusikaltimą“ 1958 m. spalio 17 naktį valdžia vyskupą Teofilijų išveža iš Birštono ir apgyvendina Šeduvoje.

Už ypatingą ištikimybę Bažnyčiai popiežius Jonas XXIII 1962 m. vasario 9 d. vyskupui Teofilijui suteikia arkivyskupo titulą. 1962 m. rugpjūčio pradžioje arkivyskupas Teofilius gauna kvietimą dalyvauti Vatikano II Susirinkime. Netrukus, 1962 m. rugpjūčio 17 d. arkivyskupo bute Šeduvoje daroma krata, kurios metu arkivyskupui suleidžiama neaiškios sudėties injekcija. Praėjus trims dienoms, rugpjūčio 20-ąją arkivyskupas Teofilius miršta. Palaidojamas 1962 m. rugpjūčio 23 d. Kaišiadorių katedros vyskupų kriptoje.

1989 metais prelatas Stanislovas Kiškis parašo prašymą pradėti paskelbimo palaimintuoju procesą. Vyskupijos lygmeniu vykdytas tyrimas 2008 m. buvo baigtas ir byla perduota toliau nagrinėti Šventųjų skelbimo kongregacijai Romoje.

2016 m. gruodžio 1 d. popiežius Pranciškus priėmė Šventųjų skelbimo kongregacijos prefektą kard. Angelo Amato ir pritarė kongregacijos parengtam dokumentui, kuriuo pripažįstama Kaišiadorių vyskupo arkivysk. Teofiliaus Matulionio (1873–1962) kankinystė. Šis šv. Tėvo sprendimas atveria kelią skelbti kankinį arkivysk. Teofilijų Matulionį palaimintuoju.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

*Sveikiname Padėkos ženklą
„Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“
2016 m. laureatus*

Pagal tradiciją antrąją šv. Kalėdų dieną, minint 12-ąsias Tautos šventovės konsekracijos metines, Padėkos ženklų buvo apdovanoti šie parapijai nusipelnę žmonės:

Kristina Rozalija Jasilionienė, Kristaus Prisikėlimo parapijos bendruomenės narė, už aktyvią, nuoširdžią pagalbą rūpinantis bendruomenės dvasiniu tobulėjimu;

Vytautas Stasys Lagunavičius, projekto „Dialogas – žodis ir spalva“ organizatorius, Lietuvos dailininkų sąjungos narys, Kauno dailininkų klubo „Meno sparnai“ ikūrėjas ir prezidentas, už nuopelnus kūrybingai puoselėjant kultūrinį gyvenimą parapijoje.

Sveikiname 2016 m. laureatus ir linkime Jums neblėstančios kūrybinės ir dvasinės energijos, stiprios sveikatos ir Dievo palaimos Jūsų tauriai tarnystei, skleidžiančiai Meilę, Gėrį ir Grožį.

Rima Lipšienė

Pagyvenusių žmonių popietėje: Pajuskime Dievo artumą...

Paskutinioji advento savaitė. Dešimtą kartą sambūrio senjorai susirinko švęsti mums labai brangios šventės – Kūčių. Visi su lauknešėliais, su kuo geriausia nuotai-ka. Prie šventiškai papuošto stalo susėdo daugiau kaip keturios dešimtys senjorų. Rimitis ir susikaupimas, laukimas...

Atsiveria durys ir pas mus su žvakele ateina mažasis angelas – devynmetė Urte Marija Budrytė. Ji uždegė mūsų žvakutes, užžiebė švieselės ir ant mažos eglutės. Jos linkėjimus palydėjo mūsų šventovės choristės Jurintos Jackevičiūtės atliekama giesmė „Tyli naktis...“.

Kūčių vakarienės malda, dalijimasis kalėdaičiais, padėkojimai vieni kitiems ir linkėjimai. O Jurinta mums pagiedojo dar keletą giesmių. Kokia jaudinanti pradžia prasmingai Kūčių vakarienei! Senjorai

buvo labai dėkingi Urtei Marijai ir Jurintai už gražią dovaną švenčiant Kūčias ir laukiant Šv. Kalėdų.

Mūsų dvasios tėvas vikaras kun. Julius Grigonis pasveikino gausiai susirinkusius švęsti Kūčių, linkėdamas, kad atsivertų širdys, kad patirtume visa savo esybe Dievo buvimą. „Viešpats – mūsų gyvenimo šviesa, pajuskime Dievo artumą, pajuskime pakylėjimą širdyse, kad jas nušviestų Dievo šviesa, – kalbėjo vikaras kun. Julius. – Linkiu tos baltumos širdyse, jūsų gyvenime, jūsų tarpusavio bendravime, laimės ir sveikatos kasdienybėje.“

Mes pasveikinome dvasios tėvą vikarą kun. Julijų su artėjančiomis šventėmis, padėkodami už visus apsilankymus mūsų popietėse ir pokalbius, kurie visuomet būna, regis, paprasti, suprantami, bet giliai

paliečia senjorų širdis ir duoda peno pamąstymams. Jam palinkėjome dvasios stiprybės bei Dievo palaimos skleidžiant Evangelijos žodį, kad jis pasiektų visų širdis.

Neskubėjome skirstytis: senjorai dalijosi mintimis, Apolonija Mikalauskienė pagiedojo pora giesmių, o prasmingi Laimutės Zasimauskienės žodžiai privertė pamąstyti apie klaidas, paklydimus, kai prisirenkame nuodėmių lyg akmenėlių. Argi tai ne tiesa? O Dieve, atleisk ir padėk mums, kad tų akmenėlių būtų kuo mažiau!

Pasidžiaugėme, kad jau dešimtą kartą pagyvenusių žmonių sambūris kartu šventė Kūčias vis toks didelis būrys ir kaip šeima. Per tuos metus tapome artimi, supratingesni, pažinome vienas kitą, dalijamės džiaugsmiais ir rūpesčiais, turėjome daug įdomių paskaitų, susitikimų, ekskursijų. Tad senjorai dėkoja klebonui mons. Vytautui Grigaravičiui, kuriam prieš dešimt metų kilo mintis pakviesti senjorus burtis Šventovėje, neužsisklęsti savyje, savo problemose, o ieškoti bendrystės ir Dievo artumos.

Staselė Raščiuvienė

Parapijos šeimų bendruomenės adventinis vakaras

Gruodžio 21 dieną po šventų Mišių, kurias aukojo Kauno arkivyskupas Lionginas Virbalas SJ, jaukioje šventinėje aplinkoje vyko adventinis vakaras. Jame dalyvavo Kauno Kristaus Prisikėlimo bazilikos šeimų bendruomenės nariai,

arkivyskupas L. Virbalas, klebonas mons. V. Grigaravičius, Marijos radijo direktorius kun. P. Narijauskas, parapijos kunigai.

Vakaro metu arkivyskupas šventino adventinius patiekalus, laimino visus

susirinkusius. Lauždami kalėdaičius, vieni kitiems išsakėme nuoširdžius palinkėjimus, tikėdami, kad jie būtinai išsipildys, dėkojome vieni kitiems už ėjimą kartu, už bendrystę, kuri tęsiasi jau penkerius metus.

Carito koordinatore J. Matikovienė

Parapijos Carito šventinis posėdis

Gruodžio 29 d. vyko paskutinis 2016-ųjų metų Prisikėlimo parapijos Carito susirinkimas. Jo metu pasidalijome mintimis apie praėjusias Kūčias ir Kalėdų šventes, kaip kas šventėme, kokias tradicijas šeimoje turime, pasivaišinome šventiniu tortu.

Vėliau aptarėme veiklas ir planus ateinantiems 2017-iesiems metams: Gerumo dienos akciją, Šiluvos atleidų ir Verbų mugės, Carito žvakučių dalinimą, piligriminę kelionę ir t.t.

Taip pat dėkojome visiems prisijungusiems savanoriams, skyrusiems savo laiką ir jėgas parapijos Carito veiklai.

Kristaus Prisikėlimo parapijos informacija*Piemenėlių šv. Mišios Kristaus Prisikėlimo bazilikoje*

Gruodžio 24 d., vėlų Kūčių vakarą, į Kristaus Prisikėlimo baziliką prie Betliejaus prakartėlės dalytis šv. Kalėdų džiaugsmu gausiai susirinko ne tik mūsų bendruomenės nariai, bet ir tikintieji iš kitų Kauno parapijų bei miesto svečiai. Visų įeinančių į baziliką laukė maloni staigmena – jiems buvo įteiktas parapijos kunigų kalėdinis sveikinimas ir bukletas, išleistas artėjančios garbingojo arkivyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacijos proga.

22 val. Piemenėlių šv. Mišioms vadovavo parapijos klebonas mons. Vytautas

Grigaravičius, koncelebravo parapijos kunigai: kun. Julius Grigonis, kun. Virginijus Lenktaitis ir kun. Povilas Narijauskas. Mons. Vytautui Grigaravičiui pašventinus prakartėlę, gražiai išpuoštos bazilikos skliautus užliejo giesmės „Sveikas, Jėzau gimusis“ garsai.

„Mielieji, tegul Betliejaus prakartėlė padeda mums pilniau išgyventi Dievo meilę ir ją dalytis su kiekvienu žmogumi“, – linkėjo parapijos klebonas, sveikindamas visus sulaukus šv. Kalėdų. Kaip įprasta šv. Kalėdų proga visose

bažnyčiose, taip ir tikintiesiems bazilikoje klebonas perskaitė kalėdinį Lietuvos vyskupų ganytojiškąjį sveikinimo laišką, skelbiantį arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metus Lietuvoje.

Apie pusiaunaktį baigiantis šv. Mišioms, klebonas, suteikęs palaiminimą, pasveikino su Kalėdomis ir pakvietė visus kartu sugiedoti giesmę „Sveikas, Jėzau gimusis“. Pakilia šventiška nuotaika, lydimi giesmės garsų, tyliąją naktį išskubėjome nešti Kalėdų žinios džiaugsmą į savo namus.

Tautos šventovės 12-ųjų konsekracijos metinių šventė

Antrąją šv. Kalėdų dieną, gruodžio 26 d., Kristaus Prisikėlimo parapijos bendruomenė šventė Tautos šventovės 12-ąsias konsekracijos metines. Jau tapo tradicija, kad šias šv. Mišias tiesiogiai transliuoja LRT televizija ir Marijos radijas.

12 val., skambant F. Mendelsono giesmei „Giesmę skelbia angelai“, prie altoriaus iškilmingai atėjo bazilikos patarnautojai, būrelis Kauno kunigų seminarijos klierikų, mūsų parapijos kunigai: kun. Povilas Narijauskas kun. Julius Grigonis, alt. kun. Virginijus Lenktaitis, kun. prof. Robertas Pukenis, klebonas mons. Vytautas Grigaravičius, svečiai kunigai: kun. Artūras Kazlauskas, prelatas Vytautas Steponas Vaičiūnas, arkivyskupijos kurijos kancleris mons. Adolfas Grušas, vyskupai: Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, Kauno arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius SJ, vyskupas auxiliaras Kęstutis Kėvalas ir tikinčiuosius laiminantis Kauno arkivyskupas metropolitas Lionginas Virbalas SJ, kuris vadovavo iškilmingoms šv. Mišioms.

Šv. Mišiose giedojimo parapijos Sumos choras, vadovaujamas Ramūno Barausko.

Per homiliją arkivyskupas metropolitas Lionginas Virbalas SJ kreipėsi į tikinčiuosius: „Miegi tikintieji, brangūs Lietuvos žmonės, iškilmingai švesdami Jėzaus, Dievo Sūnaus, Gimimą, esame apsupti šventinės nuotaikos. Šventos Kalėdos kupinos džiaugsmo ir visada ypatingos. Ne veltui Bažnyčioje jų šventimas tęsiasi visą savaitę. Dievo Sūnus tapo mažas, tapo kūdikis, kad mes, žmonės, taptume dideli, kad Dievas būtų arti, kad suvoktume, jog

esame kilę ne atsitiktinai, skirti nežinomybės tamsai, bet Dievo sukurti, Jo norėti ir mylimi. Tai Kalėdų slėpinio prasmė. Antrąją Kalėdų dieną minime šv. Stepono, pirmojo kankinio, šventę ir dar geriau suprantame, kad Kalėdos nėra tik laikini sentimentai. Džiugu, kai spindi šventiniai žiburiai ir liejasi skambios melodijos, bet Kristaus Gimimas visa tai pranoksta. Kalėdų slėpinys neatskiriamas nuo kitos žinios – Kristaus pergalės prieš mirtį.“ Arkivyskupas akcentavo, kad Kalėdų džiaugsmas prailginamas tada, kai renkamės Evangelijos kelią, ir kad krikščionybė neįsivaizduojama be draščių savo brolių ir seserų, kurie tikėjimą liudijo be prievartos, aukodami savo gyvenimą. Vienas tokių – garbingasis Dievo tarnas arkivyskupas Teofilius Matulionis, kurio beatifikacijos byla baigta, ir ateinančiais metais laukiame jo paskelbimo palaimintuoju. Arkivyskupas minėjo, kad neužmirštume ir šių dienų kankinių, ypač Artimuosiuose Rytuose, Egipte, nes krikščionys persekiojami ir žūsta vien todėl, kad lieka ištikimi savo tikėjimui, kad Kristus jiems ne tuščias

vardas, o pamatas, ant kurio pastatytas visas gyvenimas. Homiliją arkivyskupas Lionginas Virbalas SJ baigė kvietimu: „Šv. Stepono gyvenime išsiskleidė pirmieji išgelbėjimo vaisiai, kuriuos Kristaus Gimimas ir Jo prisikėlimas atnešė į pasaulį: gyvenimo pergalės – prieš mirtį, meilės – prieš neapykantą, tiesos ir šviesos – prieš melo tamsą. Tegul Marija, Kankinių Karalienė, padeda visiems tikintiesiems drąsiai gyventi savo tikėjimu ir liudyti jį kiekvienu laiku.“

Šv. Mišių pabaigoje visi vyskupai suteikė iškilmingą palaiminimą.

Po palaiminimo vyko tradicinė padėkos ženklų „Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“ įteikimo ceremonija. 2016 m. Padėkos ženklai buvo įteikti Kristaus Prisikėlimo parapijos bendruomenės narei Kristinai Rozalijai Jasilionienei ir projekto „Dialogas – žodis ir spalva“ organizatoriui Vytautui Stasiui Lagunavičiui.

16 val. parapijiečiams ir bazilikos svečiams kalėdinį koncertą surengė Kauno mišrus choras „Leliumai“, kurio vadovas Dainius Druskis.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis